

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 mai 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 4:18-20, 24, 31-32a**: „Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus. Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: «Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.»...

Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu și au zis („s-au rugat” – lb. germ.): «....»”...După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală. Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet...”

Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că suntem adunați aici, de aproape și de departe, din întreaga Europă și jumătate de lume, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Cu adevărat Domnul S-a îngrijit de totul, iar noi ne putem încrede mai departe în Domnul că El Îi va chema pe ultimii.

Acum îi rog pe toți frații slujitori care slujesc cu Cuvântul să se ridice în picioare. Scumpii mei frați care slujiți cu Cuvântul vă rog ridicați-vă în picioare. Vrem să vă urăm binecuvântarea lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze, din bogăția harului Său, pe toți frații slujitori din diferitele țări. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă pentru voi.

În legătură cu aceasta am o rugămintă. Ieri, un frate vorbitor de limbă spaniolă, a vorbit de un vis pe care l-a avut; în vis el a văzut grâu într-un sac și a vrut să știe ce înseamnă aceasta că grâul este în sac.

Scumpii mei frați, v-o spun în Numele Domnului: un vis este un vis. Iar în biblia germană este scris nu doar că „veți avea vise”, ci „voi veți primi descoperiri în vise” (Ioel 2:28). Dacă noi nu primim însemnătatea celor visate atunci lăsați deoparte ce ați visat. Nu mai

visați, ci întoarceți-vă înapoi în realitate. Nu răstălmăciți, ci vestiți Cuvântul Domnului. Fie ca Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Îi mulțumim Domnului. Dragi frați și surori, referitor la grâu, acum mă gândesc la câmpul de grâu galben auriu, toate spicele de grâu erau coapte pe deplin de soare și plecate. Aceasta v-o pot spune: în viziunea pe care am avut-o prin inspirație directă, în întregul lan de grâu nu se putea vedea nicio buruiană. Înainte ca ultima recoltă să fie adunată, tot ceea ce este buruiană trebuie scos afară. De aceea trebuie vestit Cuvântul adevărat și clar al lui Dumnezeu. Nicio răstălmăcire, nicio tâlcuire, nicio interpretare, nimic străin. Ci doar Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu. Conform Ioan 12, Domnul nostru a fost Bobul de grâu care a căzut în pământ, a murit și a adus mult rod prin suferința și moartea Lui; tot așa noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem grâul lui Dumnezeu care va fi adunat în hambarul ceresc. Permiteți-mi să citesc aceasta din Mat. 3 pentru că este un context deosebit.

Citim Mat. 3:11-12: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc...*”. Ascultați atent ceea ce este scris în următorul verset: „*Acela Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar (grânarul ceresc); dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge*” (vers. 12).

Aici avem gloata botezată cu Duhul, răscumpărată prin Sânge, gloata botezată cu Duhul Sfânt, care la revenirea lui Isus Hristos va fi primit deja ploaia târzie. Așadar vedem că timpul este înaintat, dar Dumnezeu așteaptă până când ultimii vor fi chemați. Iar atunci când numărul va fi deplin Domnul Se va întoarce.

Ieri am amintit pe scurt Israelul. Din inimă Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că putem trăi împlinirea prorociei biblice în fața ochilor noștri; tot ceea ce a prezis Domnul: fie Is. 14:1: „*va alege iarăși pe Israel*”, fie Ier. 31, fie Ezech. 36, Zah. 2, toate afirmațiile profetice. Prin har noi putem trăi, vedea și spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”.

Uciderea celor șase milioane de evrei este lucrul cel mai îngrozitor care s-a putut petrece pe pământ. Totul duce la 9 noiembrie

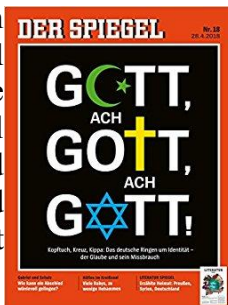
1938 când acel bărbat și-a dezlănțuit puterea și toate sinagogile iudaice din Austria și Germania au fost arse în flăcări, dărâmate și nimicite. Totul a început în 9 noiembrie 1938, iar apoi din anul 1941 a început direct Holocaustul.

Scumpi frați și surori, noi, poporul lui Dumnezeu urăm poporului Israel binecuvântarea lui Dumnezeu, din toată inima și din tot sufletul. Și acest lucru îl amintim pe scurt. Eu am auzit că Vaticanul și Arabia Saudită au încheiat un tratat, prin care se prevede ca în Arabia Saudită să poată fi construite biserici. Dar când s-a spus că Arabia Saudită este în faza de a recunoaște Israelul ca stat, asta m-a bucurat foarte mult în interiorul meu. Trebuie construite podurile de legătură pentru ca procesul de pace să poată continua. Eu cred că Trump a făcut tot ceea ce a putut face. Iar acum și toți ceilalți vor fi atrași în acest proces. În scurt timp totul va fi istorie.

Dar înainte să se întâmple acest lucru cu Israelul, Domnul Își va încheia lucrarea cu Biserica dintre neamuri. Fratele Branham a spus foarte clar acest lucru: „Răpirea și încheierea legământului de șapte ani vor avea loc aproape în același timp”. De aceea nu mai așteptați s-o trăim. Da, noi vom trăi toate pregătirile. Dar doar Dumnezeu știe ceea ce va veni mai întâi. Se pare ca mai întâi va avea loc răpirea, și după aceea procesul de pace, încheierea legământului și apoi slujba celor doi proroci, iar apoi ruperea legământului și după aceea ultimii trei ani și jumătate. Acum nu trebuie să intrăm în toate aceste amănunte. Noi îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. El a întocmit planul Său de mântuire înaintea întemeierii lumii și l-a prezis în Cuvântul Său.

Apoi marea clădire care va fi construită în Berlin în valoare de 74 milioane de euro. În primul rând de pe coperta revistei cuvântul „Dumnezeu” este scris având inserată semiluna, semnul islamului; în al doilea rând cuvântul „Dumnezeu” este scris având inserată crucea; iar apoi „Dumnezeu” este scris având inserată steaua lui David. Apoi totul va fi numit „Unuia”. Dar există doar un Singur Dumnezeu.

Au trecut 24 de ani de când am predicat în Indonezia. De fiecare dată când spuneam sau citeam „Dumnezeu”,

bărbatul care mă traducea spunea „Allah”, „Allah”. Iar aceasta a fost prea mult pentru mine, așa că i-am spus: „Te rog oprește-te! De acum încolo te rog să traduci cu «Elohim»”. Direct înaintea întregii adunări i-am spus: „Începând de acum pentru cuvântul «Dumnezeu» tradu «Elohim»”. Cu adevărat s-a întâmplat așa că am avut posibilitatea ca în Indonezia și Malaezia să tipărim o biblie nouă. Acolo unde în biblia de până atunci era scris de mii de ori cuvântul „Allah”, în noua biblie din Indonezia și Malaezia acest nume nu mai este amintit nici o singură dată. Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel ca noi să avem un contact cu Universitatea de acolo și Biblia a fost retipărită. Domnul Se îngrijește de totul în orice domeniu, iar pentru aceasta Îi suntem mulțumitori.

Scumpi frați și surori, am spus ieri ca noi să avem respect de Dumnezeu și de ceea ce a spus El. Trebuie să avem acest respect pentru a ni se descoperi Cuvântul Lui și să ne aflăm în voia lui Dumnezeu. Astăzi am citit în Ier. 8. Cărturarilor era de părerea că ei cunosc Cuvântul. Apoi este scris că ei au făcut din Cuvânt o minciună. Nu este suficient doar să citești Scriptura. Ai nevoie de descoperirea Dumnezeului Celui viu ca să nu cazi în rătălmăcirii proprii pe care să le introduci în Cuvânt. Ci din inimă să crezi ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Său și să îți fie descoperit.

Citim din Ier. 8 de la vers. 7: *„Chiar și cocostârcul își cunoaște vremea pe ceruri; turtureaua, rândunica și cocorul își păzesc vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoaște Legea Domnului!”*.

Cocostârcul și toate păsările cerului își cunosc vremea lor, dar poporul Meu nu cunoaște Legea Domnului. Citim vers. 8: *„Cum puteți voi să ziceți: «Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi?»...”*. Da, da, desigur, dar acum vine marele „DAR”. Da, voi sunteți în posesia Legii Domnului, DAR „...Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor”.

Dragi frați și surori, ieri seară și de alte câteva ori am spus-o: Tora, Vechiul Testament, toți psalmii indicau spre Domnul nostru iubit, toate cuvintele profetice erau în mâna cărturarilor, toți le aveau în mâini; toate cele o sută nouă prorocii, care erau în legătură directă cu răscumpărarea și au fost precise în Vechiul Testament, s-au împlinit.

Dar pana mincinoasă a cărturarilor a prezentat totul cu răstălmăciri proprii, iar apoi ei n-au recunoscut ziua cercetării Dumnezeuului nostru.

Aici cuvântul „dar” este la locul potrivit. *„Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor”*.

Ce este astăzi cu toate răstălmăcirile, cu toate comentariile? Așa cum am spus ieri, ordinea divină a fost înlăturată. Ei nu mai vor ca în Biblie să fie scris „bărbat” și „femeie”, ci vor să fie inventat un cuvânt comun. Cine citește în Rom. 1, unde Pavel se prezintă ca rob al lui Dumnezeu, poate observa că Pavel nu se întoarce doar până la zilele lui Noe și ale lui Lot, ci el scrie: *„femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor în una care este împotriva firii; tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase”*(vers. 26-27). În Rom. 1 bărbatul lui Dumnezeu a trebuit să scrie aceste lucruri.

Dacă ne uităm la ce se petrece în timpul nostru, vedem cum un preot îmbrăcat în veșminte preoțești își pune mâinile peste două femei, dându-le binecuvântarea pentru căsătorie. Apoi o femeie preot îmbrăcată în haine lungi dă binecuvântarea la căsătoria a doi bărbați. Dumnezeuule din ceruri! Unde am ajuns? Rânduiala divină, Legea divină în domeniul natural și spiritual a fost stricată; totul este stricat. Ei au nesocotit și înlăturat rânduiala divină, iar pana mincinoasă a cărturarilor sec. XX și XXI s-a îngrijit pentru aceasta; toți s-au ridicat deasupra Cuvântului și chiar au spus că „Biblia este o carte învechită după care nu te mai poți orienta”. Biblia este cea mai actuală Carte care există pe pământ și în ea a fost scris totul.

Citim Ier. 8:9: *„Înțelepții sunt dați de rușine, sunt uimiți, sunt prinși...”*. În ce sunt prinși? Sunt prinși în răstălmăcirile lor. *„...căci au nesocotit Cuvântul Domnului. Și ce înțelepciune au ei?”*. O înțelepciune omenească. Ce să facem noi cu înțelepciunea omenească? Toți care ne ascultă și criticii știu că noi respectăm pe fiecare om așa cum este el. Dar în vestire, în Biserica Dumnezeuului Celui viu, totul trebuie vestit biblic. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu se vor pleca sub rânduiala divină atât în domeniul natural cât și în domeniul spiritual.

În ultima perioadă mă mișcă gândul pe care fratele Branham l-a accentuat în lunga lui predică „Absolutul”. El a repetat deseori acest gând: Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este un absolut, este definitiv. Nimic nu poate fi schimbat, nimic nu poate fi completat. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este un absolut în sine.

Dragi frați și surori, noi să primim acest Absolut din toată inima, fără nicio împotrivire interioară. Dacă Domnul Dumnezeu ne vorbește atât de direct, în mod personal, noi să înțelegem că nu ne vorbește prorocul sau predicatorul, ci acum Dumnezeu ne vorbește tuturor prin prețiosul Său Cuvânt, iar noi să avem respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Fie bărbat, fie femeie, dacă suntem copii ai lui Dumnezeu, prin har, atunci pentru noi este valabilă rânduiala divină. Așa cum a spus-o Pavel privitor la acest domeniu, în 1 Cor. 7:2: *„din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei”*. În Sfânta Scriptură totul este rânduit frumos.

Ceea ce mă mai mișcă foarte mult este următorul fapt. Domnul nostru este prezentat în diferite feluri, ca: Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Mare Preot, Mijlocitor, Miel al lui Dumnezeu, Leul din seminția lui Iuda. Dar în legătură cu trecerea mesajului divin și a mântuirii de la iudei la neamuri, scumpul nostru Domn este prezentat ca Rob. Noi putem urmări cuvântul „rob”. Poate ar fi bine să vă citesc aceasta din Is. 42 doar ca să știți ceea ce vreau să ating. Tot ceea ce citim din Scriptură este în legătură cu istoria mântuirii divine.

Citim din Is. 42:1: *„Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)”*. Pentru ca El să vestească dreptatea divină neamurilor. Apoi în Is. 49:6 este scris: *„El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»”*.

Foarte puternic ce este scris aici. Domnul avea să devină Rob. Noi vedem că un rob trebuie să lucreze printr-o însărcinare. Așa cum a spus Răscumpărătorul nostru: *„Căci am venit ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis”*. El a pășit pe calea ascultării. Aceasta este și

calea noastră. El S-a dus la Iordan, S-a lăsat botezat și a spus: „*așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit (toată dreptatea)*” (Mat. 3:15). Și când a ieșit afară din apă, cerurile s-au deschis, Duhul Sfânt s-a coborât și din norul supranatural a răsunat un glas: «*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*».

Dragi frați și surori, dacă este scris Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului sau Robul, totul este într-o legătură și într-un context deosebit. Ca Fiu al omului El a fost Prorocul. Prorocul Ezechiel a fost numit de șaptezeci și opt de ori ca „fiu al omului” și aproximativ tot atât de des Domnul nostru a fost numit „Fiu al omului”. Ca Fiu al omului, ca Proroc, El a putut spune: „Eu fac doar ceea ce Îmi este arătat și descoperit”.

Dar acest lucru mi-a devenit atât de important: Moise a fost un rob al Domnului, David a fost un rob al Domnului. Lucrul pe care fratele Branham l-a amintit deseori: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără (ca mai înainte) să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*” (Amos 3:7). Domnul nostru a devenit Rob. Așa cum este scris în Filipeni, El a luat un chip de rob și S-a făcut pe deplin asemenea oamenilor pentru ca în trupul de carne omenesc să isprăvească răscumpărarea noastră. De fiecare dată putem striga că noi credem din inimă așa cum spune și ce spune Scriptura.

Citim din Fil. 2:5-8: „*Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu (El era descoperirea vizibilă a Dumnezeului invizibil), totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit...*”.

Cât de des am spus acest lucru în acest loc... Pentru că păcatul original, prin amăgirea din Grădina Eden, a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge, prin zămislire, a trebuit să se îplinească: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit*” (Ps. 2:7). Zămslirea din Duhul era necesară pentru ca să zdrobească capul Șarpelui. Era necesar ca răscumpărarea noastră să aibă loc aici, într-un trup de carne, pentru noi care suntem într-un trup de carne – iar aceasta s-a întâmplat. Vedem că

a fost îngropat un trup muritor, dar a ieșit un trup de înviere. Așa va fi cu noi toți. Este semănat un trup muritor, dar învie un trup nemuritor.

Scumpi frați și surori, ceea ce mă preocupă pe mine este scris în Filp. 2:8: „*La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce*”. Am putea citi mai departe. Frați și surori, noi am face bine dacă acasă am citi în Duh de rugăciune versetele până la sfârșit ca să înțelegem contextul.

Dar acum mergem la două versete deosebite. În Mat. 12 Domnul nostru S-a referit la Cuvântul prețios din Is. 42 și Is. 49. În Mat. 12 ne sunt rediate cele mai prețioase versete. Citim vers. 38: „*Atunci unii din cărturari și din farisei au luat cuvântul și I-au zis: «Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!»*”.

Dar pentru noi scumpi frați și surori, citim de la vers. 46. Nu doar să vedem semne și minuni. Vers. 46: „*Pe când vorbea încă Isus noroadelor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El*”. Noi toți știm ce răspuns le-a dat Domnul nostru, prin har. Este scris vers. 49-50: „*Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: «Iată mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă»*”.

Dragi frați și surori, este foarte puternic că Domnul a dăruit atâta har. Toți care au trăit atunci când Domnul era pe pământ au auzit mesajul divin și l-au primit prin credință. Dar ce a fost cu ei? Ei au trăit ceea ce s-a întâmplat atunci prin har.

Apoi citim versetele la care de fapt am vrut să ajung, Mat. 12:17-21: „*ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.). El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă („o țeavă îndoită” – lb. germ.), și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata („dreptatea” – lb. germ.)*”.

Dragi frați și surori, și astăzi El nu va permite să se stingă un fitil care încă mai fumegă. El va fi cu noi, ne va ajuta până când biruința lui Dumnezeu va fi descoperită în și prin Biserica

Dumnezeului Celui viu, așa cum este scris aici. Pe mine m-a preocupat aceasta, că Domnul și Răscumpărătorul nostru, nu s-a îngrijit doar de Israel. El va binecuvânta Israelul și toate țările așa cum a făgăduit lui Avraam. Așa cum este scris aici în vers. 19: *„El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă („o țeavă îndoită” – lb. germ.), și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata („dreptatea”)”*.

Aici este scris că El a fost făcut Lumină neamurilor. Mai întâi biruința lui Dumnezeu va fi descoperită în Biserica compusă din toate popoarele, limbile și națiunile. Apoi Domnul Se va descoperi poporului Israel. Este o făgăduință puternică, un absolut în sine: *„El nu va frânge o țeavă îndoită și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie dreptatea pe pământ”*. Noi trăim în zilele când biruința lui Dumnezeu se descoperă, toate puterile întunericului trebuie să fugă, toate răstălmăcirile și tot ce nu este un absolut trebuie să dispară. O mai spunem o dată: fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este un absolut în sine. Câteodată sunt întrebat de ce nu vorbesc despre misiunea în cort și despre cele șapte tunete. Cum să fac eu așa ceva? Eu pot vesti doar Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acest lucru trebuie spus. Tot ceea ce a aparținut de slujba fratelui Branham a avut loc, este istorie, este trecut. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca predicile lui să fie înregistrate. Deja în anul 1946 predicile lui au putut fi înregistrate pe benzi de magnetofon. Noi avem toate cele o mie două sute de predici. Bărbatul lui Dumnezeu a fost acela care în 3 decembrie 1962 mi-a spus: *„Hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp”*. Noi toți știm că Cuvântul făgăduit s-a descoperit în copiii făgăduinței. Noi nu credem ceva oarecare. Noi credem așa cum zice Scriptura. Credem că Domnul Își va desăvârși Biruitor lucrarea Lui. *„Moarte, unde îți este boldul? Iadule, unde îți este biruința. Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru”*. (1 Cor. 15.55-57).

Vă rog să observați cât de important este că, în Vechiul și Noul Testament, scumpul nostru Domn este prezentat ca Rob în legătură cu lumina și mântuirea lui Dumnezeu care avea să fie dăruită Neamurilor. De la început Dumnezeu ne-a inclus în planul Său de mântuire. Putem

fi mulțumitori că noi am recunoscut ceasul și timpul cercetării lui Dumnezeu, prin har.

În Mat. 12:21 este scris: „*Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui*”. Aleluia! Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui. Numele descoperit nouă, Numele în care avem mântuirea, întreaga putere a lui Dumnezeu, răscumpărarea, avem totul în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Cât de mulțumitori putem fi! Citim încă o dată vers. 21: „*Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui*”.

Frați și surori, este vorba despre descoperirea lui Isus Hristos, descoperirea Numelui de răscumpărare. În Numele Lui este mântuirea, în Numele Lui se va pleca orice genunchi și fiecare limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul. Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu care i-a spus lui Moise: „În orice loc în care Îmi voi așeza Numele Meu, voi veni la tine, îți voi vorbi”. Eu mi-am notat aceasta. Norul supranatural, prezența directă a lui Dumnezeu a venit doar în Locul preasfânt, acolo unde era chivotul legământului, acolo cobora slava supranaturală a lui Dumnezeu; de acolo de la chivotul legământului, unde era Cuvântul, a vorbit Domnul Dumnezeu cu Moise.

Dragi frați și surori, ce se întâmplă în timpul nostru? Nu doar Cuvântul este pus din nou pe sfeșnic, ci și ceea ce a fost hotărât pentru noi ca Biserică nou testamentară, s-a întâmplat cu noi și se va întâmpla mai departe, prin har. Vă rog s-o luați la inimă. Noi n-am venit înăuntru pentru că am vrut, ci pentru că înaintea întemeierii lumii Dumnezeu a hotărât-o așa: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului”. De aceea și în timpul nostru Evanghelia deplină și mântuirea deplină trebuie vestită tuturor popoarelor și limbilor.

Citim și acest loc din Fapte 13. Nu știu cum vă simțiți voi, dar pentru mine este prețios când planul de mântuire al lui Dumnezeu cu poporul Israel și cu Biserica dintre neamuri ne este arătat din Scriptură. În Mat. 10 Domnul nostru le-a spus ucenicilor Săi: „*Să nu mergeți pe calea păgânilor (neamurilor), ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel*” (vers. 5-6). Dumnezeu a început cu Israelul, dar apoi a sosit timpul când apostolul Pavel a trebuit să spună următoarele (Fapte 13:45): „*Iudeii, când au văzut noroadele, s-au*

umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocoreau". Nu doar că s-au împotrivit, ci au și batjocorit ceea ce Domnul a spus lui Pavel. Vers. 46: „*Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: «Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți (îl respingeți) și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri»*". Puternic! „*iată că de acum încolo ne întoarcem spre Neamuri*". Acum repetarea Cuvântului din prorocul Isaia, Fapte 13:47-48: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.» Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut*". Au devenit credincioși. Așa a fost la început așa este și astăzi.

Mă mai gândesc că fratele Branham a aterizat pe aeroportul din Cairo și voia neapărat să meargă în Israel. De aceea a ieșit din aeroport și a mers într-o cameră și s-a rugat: „Doamne, ...”. După aceea el a primit un răspuns: „Nu este timpul. Nu te duce!”. Timpul pentru Israel va veni atât de sigur cum a hotărât-o Dumnezeu în Cuvântul Său.

Dar mai accentuăm o dată despre ce este vorba acum. Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit la noi, a luat chip omenesc, a fost tăiat împrejur a opta zi. Voi știți de ce. Pentru că păcatul originar a fost săvârșit prin zămislire trebuia să aibă loc tăierea împrejur în trup. Scumpi frați și surori, dacă noi ne uităm în întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu vedem că Dumnezeu n-a fost luat prin surprindere, ca să mai (ia) unele hotărâri între timp. Ci de la început El a rezolvat totul pentru totdeauna. Ceea ce Satan a nimicit și distrus, El a făcut totul bine, aici pe pământ în trupul Său de carne.

Doar câteva cuvinte care sunt în legătură cu ultimul mesaj. Ieri seară am mai spus unele lucruri despre aceasta. Aici am versiunea în limba engleză a mărturiei fratelui Branham. Pe această pagină vedeți cât de lungă este mărturia originală a fratelui Branham. Iar aici vedeți cât de scurtă este mărturia falsă a prietenilor apropiați ai fratelui Branham, pe care au spus-o, au crezut-o și au vestit-o: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerș prima venire a Domnului așa tu vei premerge cea de-a doua venire a Domnului”. Așa spun prietenii fratelui Branham.

Dar noi avem orientarea biblică și ceea ce fratelui Branham i-a fost spus sună așa: „Nu tu, ci mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Scumpi frați și surori, să nu credeți că eu sunt aici ca să mă prezint pe mine; de așa ceva n-am nevoie. Cu adevărat eu mă uit în urmă la șaptezeci de ani. În iunie se vor împlini șaptezeci de ani de când eu mi-am dedicat viața mea Domnului, în prima adunare care a avut loc într-un cort, după Război. Apoi au urmat toți ceilalți ani, anul 1949 când am auzit prima dată de fratele Branham, prin evanghelistul american Hall Herman; acolo mai erau David DuPlessis din Africa de Sud și alții. Apoi a urmat o trăire după alta.

Scumpi frați și surori, aceasta n-o spun din cauza mea. Dar de fiecare dată când Domnul mi-a dat o călăuzire de fiecare dată El mi s-a adresat cu „robul Meu”. Fie că a fost în 2 aprilie 1962 și toate celelalte vorbiri pe care mi le-a adresat Domnul au început cu „robul Meu”.

Dacă mergeți la 2 Petru 1:1 observați că Petru se prezintă ca rob al Domnului; pentru că slujba lui nu era doar pentru o biserică locală, ci slujba lui era pentru întreaga Biserică, pentru toți aceia care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Încep cu Iacov 1:1: „*Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos*”. Deja în Rom. 1:1 Pavel s-a prezentat: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu*”.

De ce suntem astăzi aici? Ca să vestim o răstălmăcire? Nu! Ci să vestim mântuirea divină, să vestim mesajul divin tuturor popoarelor și limbilor.

Imediat în vers. 2 Pavel intră în temă și spune: „*pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”. Apostolii, ca robi ai lui Isus Hristos, s-au întors la ceea ce prorocii, ca robi ai lui Dumnezeu, au vestit în Numele Domnului. Aceasta a fost și însărcinarea fratelui Branham: să lege împreună Vechiul și Noul Testament și să ne introducă în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Fratele Branham a prezentat biblic toate temele biblice, începând cu căderea în păcat, ceea ce s-a petrecut în Grădina Eden și până la Apoc. 22.

O mai spunem o dată: în ceea ce privește slujba lui directă a fost ceva între el și Dumnezeu. Pe mine nu mă privește aceasta. Dacă el vorbește de cort, dacă vorbește de anul 1977, dacă el spune: „Eu voi mai călări o dată pe această cale”, atunci acestea erau doar în ceea ce-l privea pe el. Eu am doar o singură însărcinare: să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu. Iar noi Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima.

Voi știți trăirea mea din Marsilia, când pentru prima dată am auzit și am fost întrebat despre cele șapte tunete de către niște frați din Armenia care veniseră la muncă în Franța. Ei m-au întrebat ce înseamnă cele șapte tunete. Iar eu a trebuit să le spun: „Nu știu. Noapte bună!”. Dar în următoarea dimineață, atât de sigur cum voi auziți acum vocea mea, mie mi-au fost spuse aceste cuvinte: „Robul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4!”. Să vă spun ce absolut este de fiecare dată în cuvintele Domnului? Niciunul din voi nu-și poate închipui așa ceva. Niciun om nu-și poate închipui ce absolut este în ceea ce a spus Domnul. Pur și simplu este un definitiv, este o poruncă, un ordin din gura Domnului, un absolut direct. Scumpi frați și surori, suntem mulțumitori că Domnul a dat călăuziri ca să nu predicăm nimic, să nu învățăm nimic, doar dacă este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Amintesc și acest lucru pe scurt. A fost în luna decembrie 1962, înainte ca fratele Branham să urmeze călăuzirea care îi fusese dată cu șase luni înainte, că el trebuie să se mute în Arizona unde norul supranatural avea să se coboare și avea să aibă loc acea trăire puternică. Apoi mă gândesc că cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu care a trăit pe pământ din timpul apostolilor încoace, un proroc făgăduit, un bărbat trimis de Dumnezeu, l-a rugat pe un simplu frate Frank: „Vrei tu să mergi în Los Angeles și să predici în locul meu?”. Cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu a trebuit să-i spună celui mai simplu bărbat: „Te rog du-te și la Portland, Oregon, unde trebuie să fiu duminica următoare. Și dacă poți, te rog să nu treci pe lângă Edmonton”. Cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile mi-a spus ce să fac și mi-a zis să aștept până va fi depozitat și restul hranei, iar apoi va avea loc împărțirea.

Ne gândim la ceea ce i-a fost spus lui și ceea ce el a repetat, și anume că „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Fie ca toți de pe întregul pământ s-o audă. În 24 decembrie 1965

Domnul Dumnezeu nu S-a retras, nu S-a dus la culcare. De atunci a început o nouă perioadă de timp. Dumnezeu l-a luat Acasă pe prorocul Său, dar ne-a lăsat mesajul, așa ca să-l purtăm pe întregul pământ, prin har, ca fiind ultima mărturie a chemării afară, a pregătirii. Vă rog să vă gândiți cu toții la ultimele două versete din Evrei 9: „*Hristos Se va arăta a doua oară ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă*”. Aici este scris: „*toți aceia care Îl așteaptă*”.

Dragii mei frați și surori, este atât de puternic. Descoperirea lui Dumnezeu să ne cuprindă în interiorul interiorului nostru. Dacă noi citim că „Mireasa Lui s-a pregătit”, atunci suntem mulțumitori că noi putem avea aceste adunări de pregătire. Cum am auzit și astăzi, Dumnezeu are un plan cu Israelul, Dumnezeu are un plan cu Biserica. Și așa cum fratele Branham a putut spune atât de clar, la sfârșitul ultimei epoci a Bisericii, Domnul Își cheamă afară Mireasa din Biserică iar aceasta va fi gloata biruitorilor, aceștia vor fi biruitorii. Așa cum a scris Pavel în Fapte 13:48: „*Toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut*”. Tot așa pot spune eu astăzi: toți aceia care sunt hotărâți pentru a fi Biserică Mireasă vor auzi ultimul mesaj, vor crede, vor primi Cuvântul descoperit, își vor dedica viețile Domnului și vor permite să le fie valabilă rânduiala divină atât în domeniul firesc cât și cel duhovnicesc. Restul o lăsăm în seama altora.

Repet aceasta. Așa cum a scris Pavel: „*Toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut*” exact așa este și astăzi. Dacă tu ești hotărât de Dumnezeu pentru viața veșnică tu primești prin credință ceea ce are Dumnezeu să ne spună în acest timp și apoi îți este descoperit de El.

În cuprins putem spune că planul de mântuire al Dumnezeului nostru ne-a fost descoperit. Noi putem purta și vesti ultimul mesaj pe întregul pământ. Iar cine are o ureche acela va auzi ceea ce are de spus Bisericilor Duhul. Toți ceilalți vor alerga mai departe pe căile lor proprii. Scumpii mei frați, toți care cred acum se vor lăsa botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos.

Voi toți știți că în formula trinitară se face totul, dar nimic divin. În această formulă se practică vrăjitoria, ghicirea, și în toate lojele

masonice și în ritualurile lor toți trebuie să repete formula trinitară, iar apoi sunt dedicați Satanei.

Dar Dumnezeu nu S-a descoperit în titluri, ci în Numele Lui de răscumpărare: „*Îi vei pune Numele IAHȘUA*»” care înseamnă „IaHVeH-Mântuitorul”. Mie îmi place acest cuvânt evreiesc atât de mult, pentru că Iahveh înseamnă Mântuitor. Acolo unde noi citim „Domn”, în textul original este scris „Iahveh”; acolo unde citim cuvântul „Dumnezeu”, în Cuvântul original este „Elohim”. În întregul Vechi Testament găsim scris cuvântul „IAHVEH”/IHVH de 4024 ori, iar cuvântul combinat „Elohim-IAHVEH”/”DOMNUL Dumnezeu” se găsește de 6356 de ori. Apoi în Noul Testament: „*Îi vei pune Numele IAHȘUA*». „ȘUA” înseamnă „Mântuitor”. Deci, „IaHVeH-Mântuitorul”. Numele Lui este Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi”. Este frumos s-o vezi. O dată este scris că Numele Lui va fi „Emanuel” pentru ca noi să știm cine este El: Dumnezeu descoperit în trup de carne. Apoi când este vorba de Numele Lui: IAHȘUA (ISUS), pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.

Este minunat că pășim pe tărâmul descoperirii, putem crede așa cum spune Scriptura și că putem da mai departe ultima chemare pe întregul pământ. Și toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică, toți care sunt parte din Biserica Mireasă vor asculta de glasul Mirelui. Până vom ajunge la încheiere: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*», și cine aude să zică: «*Vino!*»” (Apoc 22:17). Și noi ne strigăm unii altora: Maranata! Vino Doamne Isuse! Eu sunt convins că în curând El va veni, iar noi așteptăm ca El să vină în timpul nostru.

Îi mulțumim Dumnezeului nostru pentru aceste adunări pe care le putem avea în acest loc, pentru Centrul misionar și pentru tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit; doar cu un singur scop: ca ultimul mesaj să ajungă până la marginile pământului. Suntem mulțumitori pentru tehnică, suntem mulțumitori pentru traducători, suntem mulțumitori că Dumnezeu S-a îngrijit de totul. Lui, singurului, credinciosului Dumnezeu, Îi aducem slava și cinstea, în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Înainte de a ne ruga împreună, mă simt călăuzit să mai spun următoarele, privitor la cele șapte tunete. Mulți frați au mari necazuri cu această învățătură nebiblică. Vă rog permiteți-

mi să v-o spun înaintea Dumnezeului Celui viu. În 28 februarie 1963, atunci când fratele Branham era în Arizona, pe muntele Sunset, acolo s-a coborât norul supranatural. Atunci a avut loc un cutremur însoțit de o furtună puternică și au fost șapte bubuituri puternice ca de tunet, pe care prorocul le-a auzit cu urechile lui. Apoi în 24 martie 1963, când el a vorbit despre a șaptea pecete el a bătut cu pumnul în amvon de șapte ori și a spus: „Cele șapte bubuituri ca de tunet au fost atât de puternice încât întreaga regiune a fost cutremurată”. Apoi el a dat mărturie că acel cutremur însoțit de furtună a fost atât de puternic încât vârfurile copacilor au fost retezate și bolovani de pe munte s-au prăvălit la vale. Eu fratele Frank, am fost acolo pe muntele Sunset în decembrie 1968 și am văzut vârfurile copacilor retezate; eu sunt un martor ocular. Am văzut cu ochii mei bolovani rostogoliți la vale.

Dragi frați și surori, Dumnezeu a călăuzit lucrurile ca să existe martori care au văzut și au auzit, astfel că noi putem vesti mesajul divin cu o autoritate absolută și să știm că este ultimul mesaj, ultima chemare. Totul va fi restituit. Acum totul este corectat. Așa cum ne-a spus-o Domnul mai dinainte în Cuvântul Său, El l-a trimis pe robul Său cu mesajul. Iar de când prorocul lui Dumnezeu a fost luat Acasă, noi putem purta acest mesaj pe întregul pământ și să dăm mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Mai spunem o dată: Maranata! Vino în curând, vino în curând, Doamne Isuse!

În timp ce ne ținem capetele plecate și rămânem respectuoși în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, scumpi frați și surori, primiți Cuvântul Domnului prin credință și vă va fi descoperit. Nu vă va mai rămâne nicio întrebare fără răspuns. Fie ca toate deciziile voastre să le luați conform Cuvântului lui Dumnezeu pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni asupra noastră, prin har. Nu vă uitați la starea voastră, nu vă uitați la alții, nu vă uitați la împrejurări. Priviți la Domnul care a dat făgăduința. Așa cum am citit, Biruitor, El Își va desăvârși lucrarea Lui în gloata biruitoare. O mai spun o dată: noi care suntem astăzi aici și toți care sunt în legătură directă de pe întregul pământ și ascultă, toți care cred acum, acceptă și primesc mesajul divin, pot pași cu siguranță înaintea scaunului harului și să primească pentru ei înșiși trăirile mântuitoare, tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit

prin răscumpărare: pocăința, eliberarea, răscumpărarea, iertarea, împăcarea, descoperirea lui Isus Hristos.

Dragi frați și surori, nimeni să nu plece împovărat din acest loc. Cum a spus Domnul nostru: Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați! Și astăzi Domnul cheamă și ne spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați!”. Acum noi putem veni la El prin rugăciune și credință. Cei ce doresc să fie incluși în această rugăciune vă rog ridicăți-vă mâinile.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul și pentru această zi pe care Tu ai făcut-o. Îți mulțumim că astăzi încă mai ești același. Ceea ce am auzit în Cuvântul din introducere din Fapte 4 se poate petrece astăzi, aici în acest loc. O, iubite Domn, fie ca noi toți să fim atât de copleșiți, să fim atât de călăuziți și cuprinși de Duhul lui Dumnezeu încât cu lacrimile mulțumirii să exprimăm cuvinte de mulțumire cu gurile noastre.

Doamne Dumnezeule, Tu cunoști toate necazurile, toate cerințele, toate problemele tuturor tinerilor, a tuturor familiilor, de la serviciu, din societate sau de orice natură ar fi. Iubite Domn, noi ne încredem în Tine, noi Te credem. Tu vei face totul bine. Tu ai făcut totul bine. La revenirea Ta, Tu vei găsi un câmp de grâu curat, fără buruiană. Totul curățat în baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu, curățați în Sângele Mielului.

Iubite Domn, Îți mulțumesc că fiecare sămânță iese la iveală după soiul ei. Îți mulțumesc că, Cuvântul Tău Sfânt este Sămânța pe care noi am semănat-o, Îți mulțumesc pentru Vechiul și Noul Testament, Îți mulțumesc pentru robii Tăi, prorocii, Îți mulțumesc pentru robii Tăi, apostolii, Îți mulțumesc pentru robul Tău, fratele Branham care mereu s-a referit la Amos 3:7, că Tu, o, Doamne nu faci nimic fără ca mai întâi să-Ți descoperi taina Ta, robilor Tăi, proroci. Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău și ai descoperit taina lui Dumnezeu și toate tainele Împărăției lui Dumnezeu. Dragi frați și surori, dacă voi o credeți atunci spuneți „Amin”. Amin. Amin. Noi n-o spunem doar, ci este o realitate divină. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care este predicat și învățat ne-a fost descoperit. Așa cum în Lc. 24 scumpul nostru Domn a cuprins totul și le-a deschis ucenicilor înțelegerea

pentru Scripturi pentru ca ei să vadă totul în împlinire tot așa noi, acum, vedem împlinindu-se totul: cu națiunile, în politică, în economie, în Orientul Apropiat și peste tot. În mod deosebit în legătură cu Israelul și îndeosebi cu chemarea afară a Bisericii Mireasă din toate popoarele, limbile și națiunile.

Iubite Domn, noi nu ne poticnim de niciun Cuvânt, acceptăm și primim fiecare Cuvânt prin credință și Te rugăm lucrează și activează Tu în noi credința și ascultarea, și ca niște copii ascultători ai lui Dumnezeu să ajungem la țintă. Așa cum Tu ai fost ascultător până la moartea de cruce, Te rugăm dăruiește-ne și nouă același fel de ascultare, prin har, pentru ca din inimă să fim pregătiți să facem voia Ta. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru ascultarea rugăciunilor noastre. Fie ca binecuvântarea Ta să fie descoperită pe întregul pământ, în toate popoarele, limbile și națiunile.

Te rog încă o dată în minunatul Tău Nume Isus, ca toți frații pe care i-ai hotărât să vestească Cuvântul și să împartă hrana spirituală, ca ei să nu vorbească de vise și închipuiri, să nu-și prezinte gândurile și gândirea lor proprie. Ci, prin descoperire, să primească Cuvântul Tău descoperit pe care să-l poată da mai departe. Binecuvântează-i pe toți frații din toate popoarele și limbile.

Astăzi ne rugăm în mod deosebit pentru Italia. Te rog dăruiește har Italiei. Binecuvântează pe toți frații noștri din Italia. În Noul Testament este amintită Italia. Germania, Franța și Anglia n-au fost amintite, dar în Noul Testament găsim amintită Italia. Pavel spunea: „*După Roma, voi călători mai departe în Spania*” (Rom. 15:24).

Iubite Domn, Te rugăm în mod deosebit binecuvântează-i pe toți frații din Italia, binecuvântează-i pe toți frații care slujesc cu Cuvântul. Binecuvântează-i din bogăția harului Tău, pe toți din Africa, Asia și de pe întregul pământ. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru tot, în Numele Sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Doresc să mai spun ceva. Fratele Michael mi-a spus că în Pakistan a fost luată o decizie care a ajuns până la Guvern, astfel ca în luna octombrie să fie închiriat stadionul cu o capacitate de o sută de mii de locuri, unde sunt programate adunări deosebite. Eu doar am spus că nu știu dacă mai pot merge. În anul 1962 aveam 29 de ani,

acum am 84 de ani. Timpul nu s-a oprit. Dar Îi mulțumesc lui Dumnezeu și pot s-o spun spre cinstea Lui, că sunt sănătos pe deplin. N-am dureri, nu cunosc durerea, n-am nevoie de medicamente. Doar o dată pe an merg să fac analize de verificare. Mi se ia sânge pentru analize, medicul se uită la mine, apasă câteva taste și spune: „Toate valorile nu pot fi mai bune”. Că sunt puțin slăbit, dar în cei slabi Domnul este puternic. Lăudat și cinstit să fie Numele Lui minunat și sfânt. Amin.

Mai am o rugămintă. Vreți voi, frații slujitori, să veniți astăzi în față ca să ne rugăm împreună? Astăzi nu-i vom chema pe tineri. Astăzi îi chemăm pe frații slujitori hotărâți de Domnul ca să dea Cuvântul mai departe. Vă rog veniți în față toți frații care au parte la aceasta: ca să dea mai departe Cuvântul Domnului, să împartă hrana. Noi ne vom ruga împreună. Veniți, veniți toți frații slujitori.

Fraților, timpul a sosit ca mai întâi frații slujitori să devină ei între ei o inimă și un suflet, să se respecte unul pe altul și în niciun loc să nu mai fondeze alte adunări. Voi să rămâneți în biserica în care predicați. Lăsați totul în adunarea locală. Să nu vă simțiți chemați să faceți ordine în alte adunări. Faceți ordine la voi acasă și în adunarea voastră de casă și lăsați adunările locale ale celorlalți frați. De ce mi-a spus mie Domnul: „Robul Meu, să nu înființezi adunări locale”? Dacă voi sunteți chemați să dați Cuvântul mai departe și sunteți invitați într-o altă adunare dintr-o altă localitate, atunci să-I slujiți Domnului în acea adunare. Să nu cauzați despărțiri, ci, slujiți credincioșilor, prin Duhul și Cuvântul lui Dumnezeu. Nu-i așa, fraților? Aceasta este o dorință a inimii mele. Timpul este scurt. Domnul Dumnezeu să dăruiască har, ca aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, astăzi suntem aici ca frați slujitori ca să ne dedicăm, să ne punem la dispoziția Ta. Te rugăm ca voia Ta să se întâmple prin noi, prin slujba noastră: Biserica să fie zidită și să ajungă la unitatea credinței și a cunoștinței. Toți frații slujitori să vorbească aceeași limbă, să vestească același Cuvânt. Binecuvântează-i! Fie ca ungerea Duhului Sfânt să vină asupra voastră în Numele Sfânt al Domnului nostru Isus Hristos. Fie ca aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi frații slujitori de aici și pentru toți frații slujitori de pe întregul pământ. În unitate, locuind împreună,

să ne respectăm unii pe alții și să stăm la dispoziția Dumnezeului atotputernic.

Iubite Domn, încă o dată Îți mulțumesc că ai inclus în planul Tău original Biserica dintre neamuri și că Tu vei desăvârși, Biruitor, lucrarea Ta cu Biserica dintre neamuri. Așa cum am citit, Tu Îți vei desăvârși lucrarea Ta, Biruitor. Aleluia! Se va întâmpla prin puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului, în Numele Sfânt a lui Isus. Aleluia! Amin.

Sumar video – mai 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Așa cum o facem de mulți ani, am avut din nou adunările noastre lunare care au loc întotdeauna în prima sâmbătă și duminică din lună. Îi dăm slavă lui Dumnezeu pentru posibilitățile pe care le au frații și surorile din toate națiunile, din întreaga Europă, de a veni și a ni se alătura. Și nu doar atât, ci în toată lumea, toți se pot conecta la internet și să asculte ce avem de spus în Numele Domnului.

Credem din toată inima că revenirea făgăduită a Domnului nostru este foarte, foarte aproape. Urmărim în special evenimentele din Israel, al 70-lea Jubileu. Au trecut 70 de ani și în Israel sunt mari așteptări. Noi știm cu precizie ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, ce este scris în cartea prorocului Daniel, despre vremea sfârșitului, știm ce este scris în cartea Apocalipsei. Noi putem pătrunde în Cuvântul lui Dumnezeu și, prin harul Celui Atotputernic, știm că, în timpul nostru, Dumnezeu l-a trimis pe slujitorul și prorocul Său, William Branham. Și iubiți frați și surori, noi nu știm numai despre data de 14 mai 1948, când a fost proclamat statul Israel și țara a devenit o realitate, ci știm și despre data de 7 mai 1946, când Îngerul Domnului a venit la fratele Branham spunându-i: „Nu te teme, eu sunt trimis din prezența Dumnezeului Atotputernic ca să-ți dau însărcinarea”. Cunoaștem cu toții ce i s-a spus atunci.

Dați-mi voie să spun următoarele ca pe o mărturie. Sper că veți înțelege. Dar pentru mine este atât de important să cunosc Cuvântul făgăduit pentru acest timp, să am parte de acesta, să am parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Nu ne putem referi doar la timpul lui Pavel, sau la vremea reformei și a trezirilor care au urmat, nu putem să spunem doar „în 1906 s-a întâmplat asta...” și „în 1946 s-a întâmplat asta...”. Noi trebuie să știm ceea ce face Dumnezeu astăzi. Aceasta este vremea noastră.

Prin harul lui Dumnezeu aș vrea să vă împărtășesc gândul principal care mă frământă de câteva săptămâni, cu privire la faptul că Dumnezeu Își descoperă planul Său tainic slujitorilor Săi, prorocii. Fratele Branham s-a referit de multe ori la Amos 3:7, „*Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa robilor Săi proroci*”. Cuvântul „rob”, vă rog înțelegeți, înseamnă foarte pentru mine. Pentru că Domnul Însuși mi s-a adresat mie cu acest cuvânt, „robul Meu”, de mai multe ori. V-aș putea da detalii, de câte ori, unde și ce a spus Domnul când mi s-a adresat cu „robul Meu”.

Apostolul Pavel, în Romani 1 se prezintă ca rob. Dacă citiți în 2 Petru 1, apostolul se prezintă ca rob. Dacă citiți în Iacov 1, apostolul se prezintă pe sine ca rob. Robii lui Dumnezeu nu doar predică Evanghelia, ci ei primesc descoperirea planului de mântuire, a făgăduințelor care se împlinesc. Prin harul lui Dumnezeu, eu am avut parte de ceea ce face Dumnezeu pe pământ, începând cu anul 1948. Acum 70 de ani mi-am dedicat viața mea Domnului. În 1949, am auzit pentru prima dată de slujba fratelui Branham. Privesc cu mulți ani în urmă, când benzile cu toate predicile ținute de proroc mi erau trimise în Germania și astfel am crescut duhovnicește sub slujba lui.

Apoi, desigur, când m-a chemat Domnul și a zis: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând...”, cunoașteți mărturia mea. Slujba aceasta nu este doar pentru predicarea Evangheliei. Slujba aceasta este pentru a vesti întregul plan de mântuire, pentru a informa poporul lui Dumnezeu despre ceea ce se petrece acum.

Vă rog să înțelegeți: fratele Branham a predicat Evanghelia deplină și lui i-au fost descoperite toate tainele planului de mântuire scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Gândiți-vă câți pretind că predică Evanghelia. Toți evangheliștii renumiți, toți pretind a predica Evanghelia. Dar William Branham a predicat Evanghelia veșnică. El a avut o însărcinare divină și a fost un proroc făgăduit. „Vi-l voi trimite pe prorocul Ilie ca să așeze din nou toate lucrurile și ca să întoarcă inimile părinților la copii, apoi inimile copiilor la părinți” – ambele lucruri au fost făgăduite. Prima parte a făgăduinței s-a împlinit prin slujba lui Ioan Botezătorul, iar cealaltă era „întoarcerea inimilor copiilor înapoi la părinții apostoli”. Iubiților, mesajul nu este vorbărie goală. Mesajul este în legătură cu realitatea, cu reșezarea, întoarcerea la Dumnezeu, întoarcerea la Cuvânt, întoarcerea la început, întoarcerea la temelie, întoarcerea la aceeași Evanghelie predicată de apostoli.

Cum am spus de multe ori, va trebui să mă refer și astăzi la însărcinarea deosebită primită de fratele Branham în 11 iunie 1933. Vreau să vedeți aceasta din nou: ce i-a fost spus fratelui Branham și ce mărturie a dat el, iar dedesubt sunt patru rânduri – de fapt trei rânduri și jumătate – ce se regăsesc în cartea „Faptele profetului”. Acestea mi-au fost trimise din SUA. Deci, deasupra este ceea ce a spus prorocul, iar dedesubt este ce a spus altcineva. Și este o mare diferență! O foarte mare diferență! Eu trebuie s-o spun, pentru că oamenii au fost duși în rătăcire imediat după plecarea fratelui Branham. Vă citesc ce a venit de pe buzele Domnului, apoi de pe buzele lui William Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea întâia venire a lui Hristos, la fel mesajul, mesajul, dat ție va fi un premergător a celei de-a doua veniri a lui Hristos. Nu că eu voi fi un premergător, ci mesajul avea să fie premergător”. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”. Cum rămâne cu cealaltă afirmație? „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea întâia venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis să premergi a doua venire”. Da! Și toți cred ceea ce a scris cineva în cartea sa și a vestit pe tot pământul. Dar eu cred ceea ce a venit din norul supranatural, cred ceea ce a spus prorocul însuși: că nu el, ci mesajul dat lui de Dumnezeu, mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, adevărata descoperire divină a întregului plan al lui Dumnezeu, toate învățăturile, cu privire la ceea ce s-a întâmplat în grădina Edenului, cu privire la

Dumnezeire, la botezul în apă, la cina Domnului, totul a fost învățat și ne-a fost predicat.

Ca să fiu cinstit, după deschiderea peceților, fratele Branham n-a mai predicat în altă țară. El n-a mai predicat în nici măcar o țară, decât în SUA. Dar după ce William Branham a fost luat în slavă, picioarele m-au dus, conform însărcinării divine, până la marginile pământului, iar acum vestim mesajul acestui ceas credincioșilor din 172 de țări. Prin harul lui Dumnezeu, eu am călătorit întruna, din țară în țară, datorită însărcinării divine.

Frați și surori, dacă aveți impresia că fratele Frank mărturisește despre sine, vreau să-mi spuneți: eu mi-am vorbit mie pe 2 aprilie 1962? Eu mi-am spus mie „robul Meu”, sau am auzit eu glasul pătrunzător, puternic și poruncitor al Domnului Dumnezeu, cu aceste urechi? „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”. Cunoașteți mărturia mea. Aceasta s-a adevărit. Privim în urmă la toți anii după ce prorocul a fost luat în slavă; eu am început de îndată această slujbă, datorită însărcinării divine.

Iubiți frați și surori, toți cei ce sunt din Dumnezeu nu vor crede tâlcuirea unui om. Toți cei născuți din Dumnezeu au Duhul lui Dumnezeu și vor crede ceea ce a fost spus din norul supranatural și ceea ce prorocul însuși a repetat de multe ori.

Dați-mi voie să spun următoarele, în încheiere: acesta este cel mai important timp pentru biserica nou testamentară, pentru Mireasă, pentru Israel. Putem spune în fiecare zi: „Astăzi s-a împlinit înaintea ochilor noștri această scriptură, acea scriptură, cealaltă scriptură...”. Este scris în Matei 12, și dați-mi voie să vă împărtășesc în încheiere, faptul că Domnul și Mântuitorul nostru a devenit „Robul”. Matei 12:17: *„Ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti Neamurilor judecata.»*”. Aceasta face referire la prorocul Isaia, la făgăduința cu privire la Domnul nostru care nu va veni numai pentru Israel ci, ca Rob, El a slujit scopului lui Dumnezeu, El ne-a adus

mântuire; prin slujba Lui, viața Lui, suferințele Lui, întregul plan al lui Dumnezeu a devenit realitate.

La fel este astăzi. Domnul nostru i-a numit pe proroci „robii Lui”, apoi Domnul nostru Însuși a devenit un Rob, ca să facă voia lui Dumnezeu aici, pe pământ. Apoi, în Noul Testament, apostolii au fost robii care au vestit întregul plan al lui Dumnezeu, după care în Apocalipsa cap. 1, „*ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând*”.

Iubiților, Dumnezeu are un plan de mântuire și noi suntem parte din acest plan chiar acum. Eu cred că revenirea Domnului nostru este foarte, foarte aproape. Așadar, vouă tuturor, de pe toate continentele, de pe întregul pământ, vă împărtășim adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu și spunem tuturor: Dumnezeu nu s-a dus la culcare pe 24 decembrie 1965. Nu, nu! Dumnezeu a făcut un început nou. După înmormântarea prorocului, mesajul și-a urmat cursul la toate națiunile. Domnul a deschis ușile. Laudă și slavă să-I fie aduse Lui! El Își cheamă afară poporul. În prezent, milioane de oameni de pe tot pământul sunt în legătură cu această slujbă și se pregătesc pentru revenirea Domnului. Harul lui Dumnezeu să fie peste voi, să respectați Cuvântul lui Dumnezeu, să respectați chemarea divină, să respectați ce a fost spus din norul supranatural, să respectați ce a spus prorocul și să respingeți orice a spus altcineva. Dacă n-o faceți, veți regreta. Dumnezeu să vă binecuvânteze ca să luați decizia corectă chiar acum. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.